

Kære alle sammen.

Igen:

Velkommen til vores kongres.

Jeres kongres.

Medlemmernes kongres.

På sidste kongres spurgte jeg: Hvad så Thulesen Dahl, er du til noget?

Det gjorde jeg, efter at Socialdemokratiet havde meldt ud; at de ikke var med på Løkkes idé om at sætte pensionsalderen op i et hurtigere tempo.

For hvis både DF og S var imod, var der et flertal imod i Folketinget.

Vi kaldte dem sammen på Christiansborg.

I det efterhånden berømte interview.

Mette, Kristian og jeg.

Vi samlede over 220.000 underskrifter sammen. Imod en forhøjelse af pensionsalderen.

Danmarkshistoriens største underskriftindsamling.

Vi arrangerede stormøde.

Dagen inden vores stormøde aflyste Lars Løkke sine planer.

Lars Løkke måtte opgive at fremrykke den forhøjede pensionsalder. Vi fik i stedet seniorpensionen, som hjælper de nedslidte.

Og lige nu har den nye regering sat tidlig pension for dem, der har knoklet hele livet, på den politiske dagsorden.

Det skyldes jeres kæmpe engagement.

En kæmpe sejr. For os.

Vi kan noget i 3F.

I kan noget.

Det var her vores kamp for fair pension startede. På kongressen for præcis 3 år siden.

Herfra – ikke andre steder fra.

Fra hjertet af 3F.

Det var OS, der tog kampen...

Det var OS, der kørte kampagnen...

Det var OS, der fik samlet underskrifter...

Det var OS, der fik sejren i land...

SAMMEN kan vi rykke så meget.

Vi ER et ægte politiske og fagligt værksted.

Danmarks STØRSTE.

Som delegeret har jeg heller ikke tænkt mig at begrænse min taletid.

Derfor håber jeg, I sidder godt?

Jeg har sagt til køkkenet, at middagen nok bliver lidt forsinket.

Nej, spøg til side.

Jeg skal nok holde mig inden for lidt over en time. Så er I advaret.

Jeg vil i virkeligheden kun tale om tre ting.

Tre ting, der tager afsæt i det, jeg talte om på taget af Hotel Hvide Hus.

Om RETNING...

Om RETFÆRDIGHED...

Om at gøre en FORSKEL...

Tre ting. Men tre store ting.

OM 3F – hvor står vi, hvad har vi opnået, og hvad skal vi opnå?

OM DANMARK – om vejen tilbage til et mere retfærdigt Danmark.

OM VERDEN – for uden den, uden handel og fred internationalt, ingen gode 3F job.

Først: Lad mig begynde med os selv. Med jer. Med 3F.

Når jeg ser ud over salen i dag, når jeg møder jer på arbejdspladser og i afdelinger, så ser jeg et stærkt 3F.

Et endog meget stærkt 3F.

Jeg ser engagerede tillidsvalgte.

Her i arbejdsmiljørepræsentant-året har jeg set så mange af vores ildsjæle på arbejdsmiljøområdet.

Jeg ser afdelinger, der er stærkt forankret i det lokale – fagligt og politisk.

Jeg ser grupper, som hver evig eneste dag vedligeholder overenskomster, kører faglige sager og kæmper for medlemmerne.

Alt det ser jeg hver dag. Hver dag gør vi en forskel for vores medlemmer.

HVER dag rækker vi hånden ud til et medlem.

HVER dag giver vi et skulderklap.

HVER dag giver vi en kærlig hånd i ryggen.

HVER dag gør I en kæmpe forskel.

Det kommer af stærke fællesskaber – af organisering.

I – tillidsfolk - gør medlemmerne stærkere.

Lad mig i den forbindelse sige helt klart: Vi skal stå ved vores arv. Vi vil – til visse borgerliges store ærgrelse – blive ved med at udnytte retten til at organisere os.

Helt lovligt, helt i overensstemmelse med septemberforliget.

Helt i overensstemmelse med overenskomster.

På alle arbejdspladser. I hele landet. I Karup, i Kalundborg og ... i Kastrup.

I denne lukkede forsamling – jeg ved jo, at I ikke løber med sladder – kan jeg også godt sige det lige ud: Vi er godt rustet organisatorisk og økonomisk.

Vi passer på medlemmernes penge.

Vi samler ikke til hobe.

Men vi investerer fornuftigt.

Derfor er 3F også økonomisk solid.

På jysk vil vi nok gå lidt mere stille med dørene og sige: Det er ikke så ringe endda.

Vi skal altid, altid tænke på, at vi har med betroede kontingentkroner at gøre.

Vi vil også i fremtiden have et bomstærkt 3F, der kan gøre medlemmerne stærkere.

Det bliver der brug for.

Vi skal nemlig altid have medlemmernes ryg.

Ikke mindst i en tid, hvor forandringerne sker med den hast, vi oplever i disse år.

Vi skal være dem, der trækker dem tilbage efter en livskrise.

Der hjælper **PÅ VEJ** – til job. Til uddannelse.

Der hjælper kollegaerne **TILBAGE**.

Der hjælper dem **FREM** mod nye mål i arbejdslivet.

Det er derfor, vi er her.

Et stærkt fællesskab er forudsætningen for, at vi kan gøre medlemmerne stærkere.

Så enkelt er det.

Styrke og fællesskab giver slagkraft.

Styrke og fællesskab giver indflydelse.

Vores kræfter giver vores medlemmer styrke og mulighed for et godt arbejdsliv. Et godt liv. Det oplever I hver dag.

Men det bliver også bemærket af helt almindelige lønmodtagere UDEN FOR 3F. Jeg oplever så ofte, at folk komme hen til mig og roser os. Roser jer.

Forleden – og det er bare et eksempel - var jeg i Irma (til alle jer fra hovedlandet: Irma er noget, man har på Sjælland. Lidt dyrere, for så tror især Københavnerne også, det er bedre).

Så kom en stor fyr i kedeldragt hen til mig og sagde: Er det ikke dig, der er formand for 3F? Hold kæft, hvor I gør det godt i 3F.

Et kort møde. En fremmed. En lille gestus. Men det siger noget om den kraft, vi kan bringe i spil. Om hvor langt vi kan nå ud. At vi gør en forskel for mange.

Jeg bliver (sgu) så stolt.

Vi **ER** ikke LIGEgyldige.

Men styrke er ikke konstant eller automatisk.

Vi skal hele tiden blive bedre og skarpere.

I de sidste tre år har vi taget initiativ til at skabe endnu bedre resultater for medlemmerne.

Ikke mindst har vi vedtaget - og igangsat - en ambitiøs visionsplan.

Indsatsområderne er:

1. Styrket organisering
2. Styrket faglig indsats
3. Værdiskabende medlemstilbud
4. Professionel organisation.

Vi er først lige begyndt.

Der er afsat 500 mio. over fem år!

Derfor er jeg også glad for, at jeg allerede nu oplever en stor opbakning til visionsplanen i hele organisationen.

Tak for det.

På ét punkt kan vi allerede nu se et markant resultat.

Indsatsen med jobformidling er fra 2018 til 2019 steget med ikke mindre end 40 procent.

Hver dag får mere end seks medlemmer job via vores jobformidling.

Det er i den grad udtryk for en *værdiskabende aktivitet*.

Det bedste, vi kan gøre for vores medlemmer, er jo at skaffe dem job.

Det er i den grad udtryk for en *faglig indsats* af høj *professionel* karakter.

Kan vi holde fanen SÅ højt på alle områder, kan vi også leve op til vores nye slogan om, at 3F gør dig stærkere – også i fremtiden.

Jeg ved, det er ambitiøst.

Jeg ved, at der vil være modgang på vejen.

Jeg ved dog også, at vi kan gøre det. Det kan vi, fordi vi har sikret de nødvendige midler til at virkeliggøre vores vision.

Vi har også de sidste 3 år styrket afdelingerne økonomisk.

For det er lokalt, det store læs skal trækkes.

Det er her, vi kan gøre en meget direkte forskel for medlemmerne.

Det vigtigste område af alle er selvfølgelig organisering.

Uden medlemmer er vi intet.

Vi er IKKE 300.000, som jeg talte om på sidste kongres.

Det ansvar tager jeg på mig.

Men havde vi ikke sat det mål - var det gået endnu værre.

I år er det 50 år siden, amerikanerne landede på månen.

Det lykkedes, fordi de besluttede at gøre det.

Hvis ikke man havde sat det - dengang urealistiske - mål, havde man ikke nået det.

Vi skal gøre det samme. Ja, ikke organisere medlemmer på månen.

Men sætte høje, ambitiøse mål. Vi skal gribe efter stjernerne. HVER gang!

Vi skal holde fast i vores beslutning om igen at være 300.000. Vi er 272.000 - det er ikke så ringe endda - men vi skal videre.

Vi taber nemlig stadig medlemmer, om end i mindre omfang end forudsat. Ca. 4.000 om året.

Der kan også være mange gode grunde til det.

Nogle uddanner sig ud af vores forbund, når de foretager et sporskifte i livet. Det er ikke en ulykke. Det er lykke.

Der ER masser af fantastiske projekter om organisering.

Vi har set fremgang på rengøringsområdet i forbindelse med vores projekt Ren Respekt, og vi har set det i forhold til organisering af buschauffører - som led i Tryk Stop Kampagnen.

Vores integrationsfolk, afdelinger og aktive ildsjæle overhaler alle med at få flere medlemmer af anden etnisk herkomst ind i 3F.

Det er super godt arbejde.

Der foregår i det hele taget meget godt organiseringsarbejde - i afdelinger og på arbejdspladser.

Men det er bare ikke nok.

Vi kan lige så godt være ærlige og sige det lige ud:

Vi skal have langt større ambitioner. Uden en høj organiseringsgrad, ingen indflydelse.

Uden en høj organiseringsgrad – på begge sider af bordet - ingen dansk model. Antal betyder noget. Det betyder alt.

Uden den danske model, intet stærkt velfærdssamfund. Det er limen, der får det hele til at hænge sammen.

Den er ikke længere.

Derfor er organiseringsindsatsen også afgørende i vores visionsplan.

Helt afgørende. Vi skal længere frem i bussen – for nu at blive i transportbranchen. De unge, dem midt imellem og de ældre skal mødes af os. Først. Ikke af de gule.

Så til Liberal Alliance og andre på det yderste overdrev:

Vi bliver VED med at organisere.

Vi bliver VED med at gøre medlemmerne stærke.

I kan ikke blive fri for 3F.

Heller ikke i Kastrup.

Jeg ser ikke for mig, at vi skal lave store revolutioner i den måde, vi selv organiserer os på.

Det er jer på arbejdspladserne, der er omdrejningspunktet.

Vi andre skal støtte op med alt, hvad vi har. I afdelinger, grupper og forbund.

Vi må ikke lade stå til.

Derfor skal vi også hele tiden stille os selv spørgsmålet:

Gør vi det godt nok?

Er vi dygtige nok? Kan vi lære noget af andre?

Kan vi gøre noget på en anden måde?

Skal vi lige skrue lidt på organisationen her og der?

Vi skal bruge robustheden – den økonomiske og organisatoriske – til at kæmpe endnu mere for medlemmerne.

Selvfølgelig skal vi lave ting om, der ikke fungerer.

Selvfølgelig skal et medlem ikke kostes rundt mellem afdelinger.

Selvfølgelig skal vi gøre det endnu lettere at være medlem og øve indflydelse.

Men kernen i arbejdet er jer på arbejdspladserne. Medlemmet skal være centrum for alt, hvad vi laver.

Som tillidsrepræsentant er kollegaernes ve og vel det drivende for arbejdet.

I afdelingerne er kernen at være støttetropper, så I på arbejdspladserne kan udføre jeres arbejde til gavn for kollegaerne.

I forbundet, hos regionskonsulenterne og i grupperne skal vi bakke jer op.

Vi må aldrig glemme "**hvorfor**".

Vi må aldrig glemme, "**hvad**" vi kæmper for.

Vi valgte i afdelinger og i forbund må **ALDRIG** glemme, **HVOR** vi kommer fra.

Jeg glemmer aldrig min læretid.

Jeg glemmer aldrig min tid på Aalborg Portland.

Jeg glemmer slet ikke ofrene hernede fra Eternitten. Deres smertefulde død. Deres sørgende, efterladte familier.

Jeg ved, I har det på samme måde. Vi glemmer ikke, hvor vi kommer fra.

Vi står på en lang historie. En lang kamp.

Netop i år er det 100 år siden, at arbejdere fra dele af vores forbund tog kampen – og i sidste ende vandt den - for 8 timers arbejde, 8 timers frihed og 8 timers hvile.

Slut med den grove udnyttelse af arbejdere. Slut med slavearbejde.

Det er faktisk KUN 100 år siden.

I dag står vi efter mange flere kampe og mange flere sejre stærkt.

På skuldrene af vores forgængere har vi skabt et godt samfund.

Men når de gule - såkaldte – fagforeninger får medlemmer, er det også, fordi vi ikke har været dygtige nok til at forklare disse sejre.

Til at fortælle om de sejre vi – I på arbejdspladserne og i afdelingerne – hiver hjem hver dag.

Til at forklare, at det er os med overenskomsterne. Det er IKKE de gule.

Det er os, der har fået uddannelse, frit valg og arbejdsmarkedspension på bordet. Det er IKKE de gule.

Det er os, der kæmper mod social dumping og afslører bagmændene. Det er IKKE de gule.

Hvis ikke vi var her, ville det falde fra hinanden; så vil det blive et ræs mod bunden.

Men vi skal ikke kun fortælle historien.

Vi skal også fortælle de unge, hvorfor en fagforening stadig er vigtig i dag.

Jeg møder mange unge, som ikke forstår, hvorfor de skal melde sig ind i en fagforening.

Det er vores opgave at fortælle dem HVORFOR.

Det er os, som skal fortælle om den danske model – om alt det gode. Men også hvad der ville ske, hvis vi IKKE var her.

Om de grimme historier...

Om slavelignende tilstande...

Om underbetalt arbejde...

Om dødsulykker, som kunne være undgået...

Vi skal fortælle de gode historier om os selv. Fortælle, at vi gør en forskel.

Jeg tror, at vi har fejlet på ét punkt.

Jeg tror, vi har gået for stille med dørene i vores kommunikation i forhold til det, vi står for, og det de gule ikke står for.

De gule skal afsløres for det, de er: Forretninger uden varer på hylderne.

Jeg vil derfor foreslå jer og hovedbestyrelsen, at vi igangsætter et arbejde, der reviderer vores strategi i forhold til de gule.

En strategi, der gør det klart for danskerne, hvad de får hos os, og hvad de får hos dem - eller navnlig IKKE får.

For også danskerne skal vide, at der ikke er nogen automatik.

Det danske velfærdssamfund er ikke noget, vi får. Det er noget, vi har kæmpet os til.

Og der er stadig meget at kæmpe for.

Vi skal minde danskerne om netop det. Her, der og alle vegne.

Vi skal møde vores potentielle medlemmer dér, hvor de er.

Det er baggrunden for blandt andet vores superliga-sponsorat og vores støtte lokalt til miniputhold.

Her er danskerne også...

Her er sammenholdet også...

Her er der også værdi for vores medlemmer...

Apropos den store fortælling om sammenhold og værdi...

Vi tager ofte den danske model for givet.

Når alt for mange danskere ikke ved, at den er afgørende for velfærd og sammenhængskraft. Så må vi fortælle dem det.

Stille fx spørgsmålet:

Hvad nu hvis vi IKKE havde den danske arbejdsmarkedsmodel?

Med andre ord: Hvad nu, hvis samfundet skulle leve uden den værdi, som vi leverer hver eneste dag?

For sandheden er jo, at 3F leverer en række forskellige ydelser, som mange måske tager for givet.

Flere af ydelserne rækker ud over 3F's medlemmer og har enorm samfundsmæssig betydning.

Det gælder fx hjælp i forbindelse ledighed, jobsøgning, konflikthåndtering, opkvalificering, arbejdsmiljø mv.

Der findes desværre ikke i dag et samlet overblik over den værdi, som 3F's ydelser skaber for medlemmerne eller samfundet.

For slet ikke at tale om, hvad hele den kongelige danske fagbevægelse bidrager med.

Derfor satte jeg og hovedbestyrelsen i foråret gang i et projekt. Et projekt der skal sætte værdi på det, som vi i 3F skaber – både for medlemmer og for samfundet.

Det er en værdi, jeg også gerne ser sat kroner og øre på.

Derfor har vi fået lavet analyser af UAFHÆNGIGE konsulenter det arbejde, vi – I – bidrager med.

Hvilken samfundsøkonomisk værdi, det har.

Hvad er det værd for HELE det danske samfund?

Vi har indtil videre fået undersøgt værdien af vores indsatser i forhold til konflikthåndtering og af vores beskæftigelsesindsats.

Analysen af vores konflikthåndtering viser, at vi sammen med andre parter står stærkt.

Den indsats I laver i afdelingerne - ude på arbejdspladserne - er til gavn for både vores medlemmer, for virksomhederne – og for alle andre.

Og nu har vi så fået noget at underbygge det med.

Analysen viser, at vi i alt løser ca. 40.000 små og store konflikter og stridigheder årligt.

Ca. 30.000 – svarende til 75% - af alle de sager, vi hjælper vores medlemmer med at løse året rundt – de bliver løst ude på arbejdspladsen med hjælp fra vores dygtige tillidsvalgte.

Det er jer, der løser dem. Der får hjulene til at dreje rundt.

Så når medierne finder en enkelt sag, hvor vi kan kritiseres, så husk: Vi løser masser af sager hver dag på arbejdspladsen. Hver dag.

Jeg vil uden tøve sige, at det er jer tillidsrepræsentanter og jer i afdelingerne, der også får dette samfund til at hænge sammen.

Så kan der ryge en finke af panden engang imellem. Hos os. Og så sandelig også hos arbejdsgiverne.

Det sidste interesserer medierne sig ikke for. Men sandheden er, at vi har tusinder af tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter, der hver dag løfter vores samfund. De er hverdagens helte.

Kun i ganske få tilfælde (ca. 2 pct.) ender sagerne i Arbejdsretten eller ved voldgift.

Tænk på, hvor meget bøvl, og hvor mange omkostninger vi sparer vores modparter og samfundet for?
Fordi vi løser disse sager selv, før de bliver for store og ender i fx retssager.

Hvis fx halvdelen af alle vores sager skulle håndteres ved de civile domstole, så vurderer analytikerne, at det ville koste samfundet mellem $\frac{3}{4}$ mia. og godt 1 mia. kr. årligt.

Analysen viser også, at Danmark er blandt de mindst strejkende ilande, når vi måler på 3F's store brancher.

Hvis strejkeomfanget var på niveau med andre lande, fx Frankrig der har et helt andet system end vores, så ville det i store strejkeår koste op imod 5 mia. kr. i tabt produktion og velstand for dansk økonomi – og op imod 2 mia. i et gennemsnitligt år.

Her er ikke engang medregnet den gene, det er for folk i øvrigt, når der laves blokader eller strejker.

3F kan lukke Danmark ned. Det er et virkningsfuldt våben, som skal bruges med omhu. Og ikke overenskomststridigt, naturligvis.

I stedet for at lukke Danmark ned, holdes Danmark i gang. Det er en kæmpe værdi, vi tilføjer samfundet. Ved at løse konflikter året rundt. Nu er den værdi ikke længere skjult.

Så til de borgerlige, der altid farer op i forbindelse med sager som Vejlegården og vores organiseringsarbejde: Tør jeres øjne og spis en tudekiks. Vi kender vores værd. Vi kender vores bidrag til samfundet.

Det eneste, fx Liberal Alliance har bidraget med af varige resultater, er 8.000 løbehjul i København.

I derimod skaber rigtige resultater for Mennesker og former Fremtiden.

Kære kongres: Vil I ikke rejse jer op og give ALLE vores tillidsfolk på ALLE vores arbejdspladser en kæmpe hånd.

Det fortjener de. Alle som en. Og jeg mener alle som én.

Analysen af vores beskæftigelsesindsats taler også et tydeligt sprog. Samfundet ville være ringe stillet uden 3F. Ringe stillet. Jeg siger det bare.

Et af hovedresultaterne er, at vi alene i år har besat ca. 1.600 stillinger med vores direkte jobformidling – det svarer til ca. 2.400 stillinger på årsbasis.

Det er jer i afdelingerne, der har matchet 3F's medlemmer og ledige stillinger i virksomhederne.

Vores direkte jobformidling er en unik ydelse, hvor vi via vores kendskab til det lokale arbejdsmarked, til uddannelsesinstitutionerne og til medlemmernes faglige profiler kan matche ledige stillinger i virksomhederne med de rigtige kompetencer.

Analysen har koncentreret sig om vores største faggrupper.

Den viser en rekordhøj jobformidling via 3F.

Særligt inden for byggeområdet formidler vi mange job direkte mellem medlemmerne og virksomhederne.

Et andet hovedresultat er, at 3F'erne kommer væsentligt hurtigere i job end dem, der står uden for a-kassen og alene får hjælp via jobcentret.

Vi gør det altså meget bedre, end hvad jobcentrene kan præstere.

Analysen viser, at de 3F'ere, der var ledige, men relativt hurtigt kom i arbejde i 2017, ville have haft i alt 19.000 ugers længere ledighedsforløb, hvis de ikke havde fået vores hjælp.

Hvis vi så også medregner de længerevarende ledighedsforløb, stiger tallet til næsten 184.000 uger.

Analysen skønner en samfundsgevinst af vores indsats på 1 mia. kr.

Analysen viser også, at vi generelt er bedre end de gule til at få vores ledige hurtigere i job.

Det gør altså en forskel at melde sig ind i en rigtig fagforening. Det vidste VI selvfølgelig godt. Men det er godt, at andre også kan se det. At vi får sat tal på af UAFHÆNGIGE konsulenter.

Det vigtige her er, at vi både gør en kæmpe forskel for vores medlemmer og for samfundet.

Det er vigtigt, venner. Det er en historie, vi skal være meget bedre til at fortælle.

Der er selvfølgelig altid noget, man kan gøre bedre.

Men de to analyser, der nu er færdige, viser klart, vi tilfører vores medlemmer og samfundet en enorm værdi.

Lægger vi indsatsen fra vores venner i de øvrige forbund oveni, er der jo tale om mange, mange milliarder af kroner, som vi løfter for.

Det skal vi tale højt om.

Det skal vi bruge som afsæt for at værne om den danske model.

For vi gør ikke bare 3F'erne stærkere. Vi gør hele Danmark stærkere.

Det leder mig til at tale om HELE Danmark.

Generelt går det godt:

Vi har rejst os efter krisen.

Mange af vores ledige kollegaer er kommet i beskæftigelse.

Vi har valgt solidaritet i stedet for egoisme.

Vi har valgt jobfest i stedet for lønfest.

Det samme kan man desværre ikke sige om alle topledelse rundt omkring.

Nogle har fået groteske lønstigninger.

Det samme kan man heller ikke sige om visse banker, der har efterladt både moral og etik i en aflåst bankboks.

Til de direktører, der har givet sig selv kæmpe lønforhøjelser.
Til finanssektoren vil jeg gerne stille og roligt, men bestemt sige:

Hvad bilder I jer ind!?
Skam jer. Og stram op.

Vi – danske lønmodtagere – er trætte af at rydde op efter jer. Stop jer selv.
Ellers må vi gøre det.

Vi ER heldigvis ude af krisen.

På TRODS af banditter i habitter. Og fordi vi - og de mange gode arbejdsgivere
-har trukket det tunge læs.

Aldrig har så mange haft et job i Danmark. Aldrig har vi stået bedre rustet til
næste gang, krisen banker på.
Men, for der er et "men".

I de første år af det her årtusinde er uligheden også steget.

Næsten mest i Danmark af alle lande i Europa.

Ja, I hørte rigtigt: Danmark er et af de lande, hvor uligheden er steget mest.

De allerrigeste er blevet meget, meget rigere og de fattigste fattigere.

Det er de sidste ti år blevet sværere at bryde den social arv.

Vi har over 60.000 fattige børn.

Børn, der ikke har råd til at gå til fodbold.

Børn, der ikke har madpakke med i skole.

Så mens det går godt for de fleste, går vi for første gang siden 2. verdenskrig
også baglæns.

Flere fattige.

Et mere skævt Danmark.

Det kan vi ikke være bekendt.

Den udvikling skal vendes.

Alle skal have en chance – og alle skal have en chance til.

Vi skal ikke leve i et samfund, hvor der går en høj mur ned gennem Danmark.

Mellem dem, der har, og dem, der ikke har.

Vi skal ikke skabe et samfund, der er geografisk skævt.

Fordi man bor uden for de store byer, skal man ikke efterlades på perronen.

Hvis der overhovedet er en perron og et tog tilbage. Hvis der overhovedet er en købmand og en skole tilbage i byen.

Vi skal have et Danmark, der hænger bedre sammen.

Fra øst til vest...

Fra nord til syd...

Fra top til bund...

Vi skal ikke have et samfund, hvor lave ydelser presser lønnen fra bunden.

For tag ikke fejl.

Det er liberalisternes våde drøm at skabe mere ulighed, større pres på lønninger og udhuling af velfærd.

Derfor – netop derfor – gik Cepas også på krigsstien, da vi kørte frem med vores kampagne op til folketingsvalget – om bekæmpelse af uligheden og sikring af velfærden.

Vi havde valgt det danske, vi havde valgt 1992 som baggrund.

Vi valgt fodbolden. Holdånden. EM 92.

Fordi vores mål netop er samling. Fællesskab. Et helt Danmark.

Vi vidste, at Cepas og andre ville prøve at skyde os ned, netop fordi vi tog danskheden tilbage. Fordi vi hyldede fællesskabet som noget særligt dansk.

Men vi vandt den politiske dagsorden med vores kampagne. Vi slog super-liberalisterne af banen. Ja, vi slog dem helt ud af stadion.

Som at se Messi spadserer ned gennem – nå ja indrømmet – AaB's forsvar.

For første gang i mange år er det ikke os, der løber efter de andres dagsorden.

Om arbejdsudbud...

Om mindre velfærd...

Om ringere dagpenge...

Om de rigeste, der skal have mere...

Det er slut. Vi fik sat en anden dagsorden.

Om fair pension...

Om retfærdighed...

Om dagpenge...

Om mindre ulighed...

Om et Danmark for alle, der vil...

Nu halser vi ikke længere efter.

Nu er det os.

Det er jer.

Det er 3F'ernes hverdag, der drøftes.

På samme måde har vi tilbagevist arbejdsgiverne, når de har talt om mangel på arbejdskraft.

Vi har tilbagevist Lars Løkke-regeringen og dens ønske om at importere mere arbejdskraft fra tredjelande.

Vi har gjort det ved at skyde deres tal ned. Ved at påvise, at hver gang de råbte "mangel på arbejdskraft", kunne vi stille med den ønskede arbejdskraft. Hver gang.

Jeg vil gerne sige tak til jer alle for den kæmpe indsats, I har ydet, når det drejer sig om at få fornuft ind i debatten om mangel på arbejdskraft.

Tak for jeres deltagelse i kampagnerne mod ulighed og for fair pension.

Vi skal huske at fejre de sejre.

Uanset, hvad der sker fra nu af, fik debatten en anden retning. Et andet fokus. På helt almindelige lønmodtagere. På fællesskab og sammenhængskraft. *

Nu skal den dagsorden omsættes til konkrete resultater.

Som jeg ser det, er vores vigtigste politiske mærkesager lige nu derfor:

At **bekæmpe** uligheden.

At **stoppe** udhulingen af dagpengene.

Og **sikre** tidlig tilbagetrækning.

"Bekæmpe", "stoppe" og "sikre" lyder måske ikke særligt offensivt.

Men det er det.

For den danske model virker.

Den er i sit hjerte progressiv.

Fordi:

Vi (trods alt) har et af verdens mest lige lande.

Vi – 3F'erne og de øvrige danske lønmodtagere - er blandt de mest produktive i verden.

Vi har noget, som hele verden misunder os. En opskrift, der virker for de fleste.

Noget, vi ikke må lade liberalisterne tage fra os.

Vi har tillid. Vi har respekt.

Selvfølgelig bøvler vi med arbejdsgiverne.

Selvfølgelig er der konflikt engang imellem.

Men når vi har en aftale, når I har en forståelse ude på arbejdspladserne – mellem arbejdsgivere og lønmodtagere – så går vi i samme retning. Tillid og respekt.

Samme vej.

Den danske vej.

Så løser vi det sammen.

Så skaber vi værdi for Danmark.

Med andre ord: Skidtet virker. Vores vej er den brede vej, hvor alle kan komme frem.

Det virker for de mange.

Ikke kun de få.

Lad os nu ikke ødelægge det.

Det betyder ikke, at vi IKKE skal gå nye veje.

Det skal vi.

Den danske model er ikke lig med stilstand.

Den er forudsætningen for, at vi også kan gå fremad.

Vi kan ikke lukke øjnene for digitaliseringen og den teknologiske udvikling.

Derfor har vi – har PSHR – også i denne kongresperiode indgået* verdens første overenskomst med en platformsvirksomhed.

Det er nemlig meget enkelt: Kampen for gode arbejdsvilkår gælder til lands, til vands og i luften. Og nu også i cyberspace.

Vi er alle steder. Man kan ikke blive fri for 3F.

Vi er samarbejdspartneren det meste af tiden.

Som når Den Offentlige Gruppe udvikler den offentlige sektor sammen med arbejdsgiverne.

Som når Industrigruppen udvikler nye uddannelser sammen med arbejdsgiverne.

Som når Byggegruppen samarbejder med arbejdsgiverne om at undgå social dumping på de store anlægsprojekter.

Som når Den Grønne Gruppe fremmer dansk fødevarerproduktion sammen med Landbrug og Fødevarer.

Jeg kunne blive ved.

Vi ER samarbejdspartneren.

Men engang imellem er vi OGSÅ håret i suppen og splinten i øjet.

Vi er dem, der sætter fokus på det ubekvemme.

Det urimelige. Det uretfærdige.

Det vil vi ALTID gøre.

Fordi social dumping, dårlige løn- og arbejdsvilkår ikke kender grænser.

Det handler ikke om teknologi.

Men om, at hvor der er mennesker, vil der også altid være plattenslagere, som udnytter lønmodtagere.

På alle kontinenter.

Men de kan ikke gemme sig for 3F.

Det så vi i Padborgsagen.
Filippinske og srilankanske lastbilchauffører blev groft udnyttet.

På sulteløn.

Med usle bovilkår.

Langt væk fra familien.

Mange skulle leve for en timeløn på ned til 15 kroner i timen. Her i Danmark.

Jeg glemmer ALDRIG mit møde med dem.

Jeg glemmer ALDRIG deres historier.

Jeg glemmer ALDRIG, at dette kan ske her i Danmark. I vores smørhul.

Kære venner.

Jeg glemmer heller aldrig Transportgruppen, 3F Aabenraa og Fagbladets indsats i denne sag.

Vi fik plattenslageren afsløret. Taget på fersk gerning.

Skal vi ikke alle give kollegaerne en hånd for denne indsats.

For sagen er jo den, at vi både fik hjulpet chaufførerne og forhindret løndumping.

Ligesom vi kæmper på byggepladser, på fabrikker i servicebranchen mod social dumping hver eneste dag.

Det her handler om, at alle mennesker – uanset nationalitet - skal behandles ordentligt.

Om at holde fast i den danske model:

At mennesker skal kunne leve af et fuldtidsarbejde.

At de skal kunne forsørge deres familie.

At de skal have et godt liv.

Vi siger nej til social dumping.

I dette tilfælde i den mest usle form, der findes.

Misbrug af mennesker, det er, hvad det er. Intet mindre.

Vi vil være der hver eneste gang, arbejdsgivere udnytter mennesker og prøver at dumpe sig ind på det danske arbejdsmarked. Altid.

Vi vil jage plattenslagerne på vejene.

Vi vil jage dem på byggepladserne.

Vi vil jage dem i usle baglokaler på restauranter.

Vi vil jage dem og finde dem.

I forsvaret for vores kollegaer.

Danske som udenlandske.

Ingen bagmænd skal vide sig sikre.

... og lad mig slå helt og aldeles fast: for 3F handler det her kun om en jagt* efter bagmændene og en kamp mod social dumping.

I 3F er vi nemlig ikke imod vores udenlandske kollegaer.

De er en del af 3F. Jeg er stolt af, at vi er et fagforbund, der indædt og konsekvent arbejder med integration.

Sagen er nemlig meget enkel:
Vi går efter ordentlige løn og arbejdsvilkår for ALLE.

Uanset køn, etnicitet eller politisk overbevisning.

Danmark er et lille land og vil altid møde udfordringer fra den store verden.

Men nu heldigvis sammen med en regering, der tror på de samme værdier som os.

På solidaritet. På fællesskab. På at alle skal have mulighed for et godt liv.

Vi har fået en helt ny retning.

Vi har fået en regering, der sammen med sit flertal siger lige ud:

Vi skal have mere lighed.

Vi skal bekæmpe fattigdom.

Vi skal have mere sammenhængskraft.

Vi skal investere mere i velfærd.

Jeg har i de første måneder med glæde noteret mig, at besparelser på uddannelse fjernes.

At vi igen taler om mere lighed og velfærd.

Jeg har noteret mig, at der gik få dage før 3F'eren Mattias Tesfaye lukkede det hul for import af billig arbejdskraft til landbruget, som Inger Støjberg fik åbnet inden valget.

Og som vores Grønne Gruppe har kæmpet indædt imod.

Jeg har noteret mig, at en anden 3F'er, Peter Hummelgaard, hurtigt tog fat på at indføre en særlig børneydelse, der skal hjælpe fattige børn.

Pernille Rosenkrantz-Theil har som undervisningsminister sløjftet omprioriteringsbidraget på vores uddannelser.

Til jer alle, regeringen og jer tre ministre, som er her i dag. Godt gået!

Jeg har også noteret, at regeringen og SF og Enhedslisten klart har bakket op om at øge bevillingerne til kampen mod social dumping.

Sådan har der været flere gode eksempler i de første måneder.

I de kommende måneder tror og håber jeg på flere initiativer omkring arbejdsmiljø og uddannelse.

Men vigtigst af alt: Mette Frederiksen har klart tilkendegivet, at ret til tidligere pension har førsteprioritet.

Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten har ikke flertal – heller ikke i denne sag om tidlig tilbagetrækning.

Så der skal kæmpes.

Mere end vi har kæmpet i mange år.

Kæmpes for fair pension.

Vi vil stå lige midt i kampen.

Som altid skal vi møde vores modstandere med argumenter, der bygger på høj faglig kvalitet.

Vi skal som altid være uomgængelige – nogen man hverken kan springe over eller komme uden om.

Jeg kan forsikre jer, at vi vil gøre alt, hvad vi kan for at sikre en mere fair pension.

Der er allerede et par delresultater, vi godt kan være stolte af.

Joachim B. Olsen og Anders Samuelson har nemlig allerede trukket sig tidligt tilbage.

Venner. Det handler om dem her. Om rigtigt arbejde. Om slidte lønmodtagere.

Vi vil gøre alt, hvad vi kan for Ketti, Søren og Christoffer for at sikre deres fair pension. For at sikre alle kollegaers muligheder for et godt arbejdsliv. Og tak fordi I stillede jer i front – og Ketti og Christoffer er her faktisk i salen.

Udover at kæmpe for tidlig pension skal vi kæmpe indædt imod udhuling af dagpenge.

For mig er det besynderligt, at Christiansborg ikke forstår værdien af et solidt dagpengesystem. Vi går jo og siger, at trykke mennesker tør. Dagpengesystemet handler netop om tryghed. En lønmodtager, der uden egen skyld bliver ledig, skal være sikker på ikke at miste hus og hjem. Jeg ser antallet af private og kollektive lønforsikringer som udtryk for den desperation, der kommer af, at dagpengene er blevet udhulet. Det skal løses, kære regering.

For et ordentligt dagpengesystem giver den sammenhængskraft, som giver os succes ude i verden.

Det fører mig til at tale om verden uden for Danmark. For resten af verden har ikke den danske model. Har ikke vores velfærdssamfund.

Derfor var valget til Europa- parlamentet vigtigt.

Derfor var vi også til stede her med klare budskaber om bekæmpelse af social dumping og skattesvindler.

Fordi vi kun er et lille land, og nogle gange desværre også kun en lille brik i det store spil.

Det handler om fred.

Om fælles løsninger i forhold til social dumping.

Om opgør med skatteunddragere og svindlere på de bonede gulve.

Om at få sat kampen mod banditter i habitter højt på den politiske dagsorden.

I dag ser vi, at store Tech giganter styrer cyberspace.

De følger med i, hvad vi laver på nettet.

Måske lytter de også med, når vi taler over Messenger og Skype.

Vi ser bankgiganter fikle med skat.

Vi ser svindel med offentlige midler. Som da internationale svindlere kastede sig over Skat og så let som ingenting bedrog os alle for over 12 mia. kroner. Ved højlys dag.

Dem i habitter må ikke kunne hæve sig over loven og slå plat på fællesskabet.

De skal tæmmes.

Holdes i kort snor.

Derfor skal vi samarbejde internationalt.

Der er ingen vej udenom.

Fordi selskabstømmere, skattefiflere og grådighed ikke kender grænser.

Vores forbund er i sjælen internationalt orienteret.

Lønmodtagere i andre lande er ikke vores konkurrenter. De er vores kollegaer.

Den dag, vi glemmer vores internationale solidaritet, så har arbejderbevægelsen tabt.

Derfor fortsætter vi også vores solidaritetsarbejde. Derfor deltager alle grupper i faglige, internationale fællesskaber.

Vi må heller ikke internationalt tage noget for givet.

Hver dag skal der kæmpes for en bedre verden for de fleste.

Det betyder ikke mindst, at klimaforandringerne skal håndteres. Ikke i morgen. NU!

Den kamp er også vores.

Og den er også international.

Fordi det ikke giver mening at arbejde for en mere retfærdig klode, hvis vi samtidig konsekvent ødelægger den.

Derfor har det grønne altid været en hjertesag for os i 3F.

Derfor var vi også selv på banen med vores Grønne Tænk tank – med konkrete forslag til en stærkere klimaindsats og 25.000 nye, grønne job.

Sandheden er jo, at der ikke er nogen vej udenom.

Men det behøver ikke koste job.

Tværtimod.

Hvis Danmark er i front, er der mange nye, grønne job.

Job, som ofte ligger i provinsen og dermed bidrager til, at Danmark kan hænge sammen igen.

Men vi skal sikre, at dem der arbejder i de industrier, som skal omstilles, får uddannelse. Så de kan få de grønne job.

Vejen til et bedre klima må ikke brolægges med social skævhed og mennesker, der sættes af udviklingen.

Vi vil ikke acceptere, at det igen er lønmodtagerne, der skal bære de tungeste byrder.

Nøglen er uddannelse og tryghed.

Hvis vi skal have succes med at gøre kloden til et bedre sted, skal vi have alle med.

Jeg vil derfor også gerne i dag foreslå at tage FN's 17 verdensmål til os og lade dem gennemsyre hele vores organisation. Hele organisationen.

Hver eneste krog, hver eneste aktivitet.

For FN's verdensmål handler nemlig ikke "kun" – og misforstå mig ikke – om klima.

Det handler om uddannelse, om job og mere lighed.

Om solidaritet...

Om fællesskab...

Om en bedre verden...

De kunne være skrevet i 3F.

Jeg vil faktisk vove den påstand, at vi har arbejdet efter målene i mange år.

Det har været vores mål.

3F's mål om en bedre og mere retfærdig verden.

Lad os derfor tage verdensmålene til os, som var de vores egne.

Vi skal udrydde fattigdom. Vi skal skabe mere lighed.

Vi skal have fri og lige adgang til uddannelse.

Vi skal alle have ret til at leve et liv uden at dø af forurening.

Jeg vil lige efter kongressen bede en af mine kollegaer tage området til sig og sikre, at vi både efterlever og fremmer FN's verdensmål.

Det er ikke nok at overlade denne indsats til politikere.

Vi skal som Danmarks største fagforening gå foran.

Nu har jeg talt om 3F. Om Danmark og om verden.

Om et stærkt 3F.

Om et håb, der er tændt i Danmark.

Om en verden præget af usikkerhed.

Lad mig til sidst slutte, som jeg startede, med at tale om 3F'erne.

Hver eneste dag knokler 3F'ere landet over for at holde gang i hjulene.

Vi leverer. Vi leverer i den grad.

Men vi skal også se indad.

Jeg er bekymret over, at 3F'erne ikke tager nok uddannelse.

Dybt bekymret. Mange gange er der forklaringer.

Alt for få arbejdsgivere laver systematisk uddannelsesplanlægning og bakker kollegaerne op.

Men der er desværre også en tendens til, at vi ikke selv tager nok uddannelse.

Måske er det tid til at tænke nyt. Og nu skal I lytte godt efter.

Vi har både i Danmark og i 3F indtil nu haft et frivillighedsprincip i forhold til uddannelse.

Lad mig nævne to områder, hvor det har været gældende: Lærlingeområdet og voksen- og efteruddannelsesområdet.

På lærlingeområdet er det især virksomhedernes udbud af praktik, der har været underlagt frivillighed.

Det har været op til den enkelte virksomhed at afgøre, om de vil uddanne fremtidens faglærte.

Men med frivilligheden fulgte hverken særskilt belønning eller straf. Det har vi ændret på.

Når det handler om praktikpladserne, så har vi med trepartsaftalen fået indført pisk og gulerod – blandt andet på initiativ af 3F og vores kollegaer i fagbevægelsen.

Det er fortsat frivilligt, om virksomhederne vil tage lærlinge.

Men det er ikke længere uden konsekvenser.

Tager din virksomhed ikke nok lærlinge, så bliver den straffet.

Tager din virksomhed derimod lærlinge, så bliver den belønnet.

Jeg mener, vi skal videre ud ad den vej.

Alle økonomer hævder jo, at økonomiske incitament er virker for lønmodtagerne.

Så siger jeg: Så virker de vel også for arbejdsgivere.

Jeg synes, det er grænsende til det uanstændige, at et ungt menneske, skal være usikker på, om han eller hun kan færdiggøre sin uddannelse.

Derfor vil jeg foreslå regeringen, at vi nedsætter en ungekommission, der skal komme med forslag til at sikre, at alle unge får en uddannelse.

Vi, der ikke længere er så unge, skylder de unge, at vi leverer. Leverer uddannelse og job.

Blandt andet derfor er vi i gang med at følge op på vores jobformidlings succes med en praktikformidling.

Vi skal have reduceret antallet af unge uden en praktikplads.

Det skylder vi de unge, det skylder vi Danmark.

På voksen- og efteruddannelsesområdet har vi i fagbevægelsen været fremsynet med etableringen af kompetencefondene.

Vi har sikret medlemmerne ret til efter- og videreuddannelse.

Men vi har nok ikke været gode nok til at kommunikere, at vi hver især også har pligt til at efteruddanne os.

Vi har heller ikke været gode nok til at sætte det i system.

Derfor er voksen- og efteruddannelsesaktiviteten i alt for høj grad afhængig af lokale ildsjæle.

Det er ildsjæle hos jer i afdelingerne, og blandt jer tillidsvalgte, som får kollegaerne til at gribe mulighederne for uddannelse.

Det er ildsjæle som fx jer: Anni Svinth, Holstebro, og Michael Friis, Kastrup. I og mange andre gør en kæmpe forskel.

Ildsjæle kan bringe os rigtig langt, men I kan ikke bære alle medlemmerne på jeres skuldre.

Vi bliver nødt til at tvinge de uddannelsesresistente virksomheder til at gå i gang med at tænke systematisk kompetenceudvikling.

Men måske har vores vejledning af medlemmerne også været lidt for meget tilfældighed.

Derfor har vi ansat uddannelseskoordinatorer. De skal hjælpe afdelingerne.

Hjælpe jer med en mere systematisk uddannelsesindsats

Vi har altså nu rammerne.

Vi har kollegaer, som er klar til at hjælpe. Og vi har også ildsjæle.

Er der mere, vi skal gøre - så gør vi også det. I forbundet, i afdelingerne og i grupperne.

Men jeg tror også, det er på sin plads med en appel rettet mod hver enkelt 3F'er.

Jeg ved, det kan lyde hårdt. Men verden er hård. Det er ikke længere et valg, om vi som 3F'ere skal tage uddannelse.

Det er en pligt.

Ikke over for mig.

Ikke kun over for samfundet.

Men over for en selv og ens familie.

Uddannelse i en verden, der er så omskiftelig, er den bedste forsikring mod ledighed.

Det er nøglen til et godt liv.

Kære venner

Vi er her stadig.

Vi har fået nyt logo.

Vi har solgt Alka – fordi det gav mening. Fordi alternativet blandt andet var store usikre investeringer.

Vi er blevet en del af FH – fordi det gav mening. Fordi vi fik indflydelse.

Der er også truffet vigtige nye prioriteringer – blandt andet store investeringer i afdelingerne.

Det er, som det skal være.

Vi må nemlig ikke stå stille.

Vi skal hele tiden udvikle os.

Men vores DNA er det samme.

Nu siger jeg det så højt, så også plattenslagerne og ultraliberalisterne kan høre det:

Vi er den fagforening, du ikke kan komme uden om.

Vi søger indflydelsen.

Vi gør det helst gennem aftaler med arbejdsgiverne - som nu om lidt når vi igen skal forhandle på det private område.

Vi tror på resultater gennem forhandling.

Men ingen skal være i tvivl:

VI kæmper for 3F'erne.

VI kæmper for et Danmark, hvor alle får en chance.

Jeg ser tilbage på de sidste 3 år med glæde og stolthed.

Vi har sat vores spor.

Vi har trængt superliberalisterne tilbage.

Endelig tales der igen om pension.
Om dagpenge...

Om uddannelse...

Om job...

Om os...

Om jer...

Om lønmodtagere i Danmark...

Kære venner

Tak for jeres kæmpe indsats de sidste 3 år. Lad os – også de næste 3 år – sætte spor.

Vi kan, hvis vi vil.

Tak for opmærksomheden
... og god kongres.